

PERIÒDICH IMARCIAL, REGIONALISTA,
de Literatura, i de Montepios, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 céntims.—ATRASSAT, 15.

Avuy s'acaba la publicació en lo folletí de la producció catalana, *Digali barret, digali sombrero*.

En lo número vinent comensarà a publicarse 'l drama històrich de D. Joseph Martrús, titulat

EL ULTIMO VELA

La Junta General ordinaria del Montepío Catalá.

A posta no publiquem fins avuy lo present número, ab la idea de donar compte de la reunió celebrada ahir en lo Circul de Ultramarins y Comestibles per aquesta germanadat fundada per nostre periòdich, mereixent desde 'l jorn de sa fundació (fa vuyt anys) la mes bona acullida per part de moltes personas ayments de 'l socorro mutuo, y á 'l mateix temps de la idea regionalista, y que ab son caràcter de verdadera germanó ha donat entrada y socorro material á bon número de personas desenganyadas d'altras germanadats que las havían deixat á 'l mitj de 'l carrer, després de molts anys de cobrarlos mesadas y mes mesadas, per arribar día en que 's veieren obligadas á disòldrerla, quedantse aixís sense dret á subsidis en casos de malaltia.

Aquet sol fet, sobre 'l qual parlarem extensament á no trigar gayre, diu molt en favor de 'l Montepío Catalá, y no podem menos de recalcarlo avuy, recomanant que 's fixin en ell tots aquells que, gracias á la generositat y altesa de miras de 'ls iniciadors y fundadors de la mentada germanadat, han pogut y poden obtenir recursos en cas de malaltia, de 'ls quals sense 'l Montepío Catalá 's veurían privats.

Anant á lo de la Junta General celebrada ahir, direm que va sèr no molt concorreguda y sí molt aprofitada, prenentse en ella acorts de verdadera importancia per salvar la situació difícil que momentáneament atravessa la associació á causa de 'ls auxilis metàlics ab que ha socorregut á bon número de malalts, entre 'ls que n'hi ha molts de la agrupació provinient de 'l disolt Montepío de 'l Sagrat Cor de Jesús, á que hem fet alusió avans.

En la sessió, després de quedar aprobat l'estat de comptes de 'l qual resulta un petit déficit, y enterada la Junta de que hi ha algunas pólissas de fetxa corrent pendents de pago y de que la Societat civil *Lo Teatro Catalá* feya un donatiu de 50 pessetas y la Direcció de nostre periòdich s'oferia á organisar una funció de teatro ab la idea de ferne un' altre, va sèr presentada la següent proposició de la Junta de Govern:

«La Junta General, en uso de las facultades que le concede el artículo 67 de los Estatutos en sus casos 5.º 6.º y 7.º acuerda:

- 1.º Aceptar el ofrecimiento de la Dirección de Lo Teatro CATALÁ para que ésta organice por su exclusiva cuenta y riesgo, una función de teatro con objeto de hacer un donativo á esta Asociación.
- 2.º Invitar á todos los asociados á contribuir al mejor resultado de dicha función.
- 3.º Abrir una suscripción voluntaria entre los asociados y otras personas que deseen allegar fondos para las atenciones del Montepío.
- 4.º Excitar el celo de los inscritos en la hermandad para que presenten nuevos aspirantes.
- 5.º Pasar al cobro una cuota extraordinaria de una peseta á aquellos asociados que no se interesen directa y materialmente por el resultado de la función que se celebre, ó no contribuyan á la suscripción que se abra, ó no propongan ningún aspirante que ingrese.
- 6.º Si algún asociado ó asociada, no habiendo contribuido á arbitrar recursos por ninguno de los medios propuestos en los artículos 2.º, 3.º y 4.º, se negase á satisfacer su cuota extraordinaria, no se le exigirá ésta; pero en este caso se le descontará el 50 por 100 del importe de su póliza la primera vez que presente baja de enfermedad en lo sucesivo.»

Acte seguit se doná compte de una proposició respecte á la forma de liquidar en lo successiu l'import de las pólissas, y atenant á que enclou una reforma d'Estatuts, va quedar sense discutir; encarregantse á la Junta de Govern que convoqui la General ab caràcter extraordinari, encarregant molt á 'ls socis la assistència á 'l acte, donada sa importancia.

Va donarse compte de 'l fet ocorregut ab motiu de voler cobrar subsidi una associada, sense dret ni rahó, la qual, á pesar d'aixó, va posar plet á la germanadat que va sèr absoluta de la demanda per sentència ferma basada, entre altras rahons, en que «á tenor de 'ls Estatuts so-

cials lo Montepio demandat tenia dret de suspendre 'l subsidi á la demandant, y aquesta no ha probat estar á 'l corrent de las condicions exigidas pe 'l dits reglaments, ja que ni consta la fetxa en que va estar malalta.» Per las explicacions donadas y 'ls documents llejits, se vingué en coneixement de que la Junta de Govern ha tingut de sostenir un segon litigi en lo que hi concorre una circumstancia especialissima y potser may vista. Es aquesta, que la litigant,—qual nom no estampem mirant per son decoro y perque no fa falta ni convé—havent pledejat avans com á esposa d' un soci de la propia germandat, que com á tal marit y en nom de dita litigant en calitat de muller s'eva sostingué la demanda desestimada, després va entaular un nou plet manifestant s'er soltera, no obstant que á l' entrar en la germandat va manifestar que era casada. Aixó ha donat lloch á la formació y sustentació de una causa criminal; y com aquella *socia* que no se sab quin estat civil li portoca ni tampoch pot assegurar-se com se diu tota vegada que usa en los plets un apellido dístint de 'l que consta en lo llibre de matricula y en sa fulla de inscripció, ara s' está en lo cas de s'er dificultós lo compliment de la sentència y han de aclararse aquets extrems á que 'l tribunal en son día no va donar lloch á que s' esbrinessin com convenia.

Tornant á 'ls acorts, direm que va quedar exclós de 'l montepio D. Jaume Qüer y 's va suspendre 'l subsidi á una associada en virtut de trobarse sa malaltia compresa en lo cas 4.^{rt} de l' art. 17 de 'ls Estatuts.

D. Joseph Parera va proposar la supressió de 'l gasto de 'l periódich, assumpto que no 's va discutir per involucrar una reforma trascendental en los Estatuts, referent de ple á la base en que aquells descansan que és la fonamental de 'l *Montepio Català*. Lo Sr. Vidal Salmurri va dir que si l' autor de la proposició insistia, demanés en forma procedent Junta General extraordinaria, per discutir ab tota amplitut aquest assumpto.

Per últim, van quedar elejits los associats per reemplassar á 'l President, Tresorer, Secretari y Vocals 1.er y 2.^{on} que acaban lo temps reglamentari, havent resultat acceptada la següent candidatura:

President, D. Frederich Freixa; tresorer, D. Joan Perelló; secretari, D. Modest Vidal y Matheu; vocal 1.er, D. Joseph Berreondo, y vocal 2.^{on}, D. Angel Rius Vidal.

Per lo exposat comprendrán nostres lectors la importancia de aqueixa sessió de qual resultat hem donat compte, en la creencia de cumplir un deber moral envers los associats de 'l Montepio, y de fer compèndrer que ab los remeys adoptats se lograrà alcansar un gran grau de prosperitat en favor de una associació mutua que és sens dupte una de las que mes favoreixen material é intelectualment á las personas que la constitueixen.

P. DE R.

Revista teatral

Principal.—Ha inaugurat la temporada de Carnaval una companyia dramática dirijida pe 'l jove y aplaudit actor D. Manel Salvat.

S' ha estrenat *La Pena*, de 'ls germans Alvarez Quintero.

Pocas vegadas hem gosat en lo teatro com la nit inaugural, que fou la de 'l estreno.

Son argument és senzill. Representa un matrimoni mal avingut: la casa sembla un infern, las renyinas están á l' ordre de 'l día; sempre malas caras, sempre moros á la costa; l' armonia era impossible, l' unió im-

possible. Pero en aixó, una filleta que era l' encant de els dos, se 'ls posa malalta y... 's mor.

La pena que 'ls causa aquesta desgracia fa s' olvidin las diferencias, desapareixin las malas caras, y l' unió y l' armonia y l' amor, base indispensable de 'l matrimoni, torni com en altres temps á 'ser l' amo y senyor d' aquella casa.

L' argument, com hem dit, és senzill; pero és de lo mes sentit y lo mes emocional que en lo teatro hem presenciati.

L' execució bona, 'sent molt aplaudidas las Srtas. Palma y Blancas y 'ls Srs. Salvat y Pérez Soriano.

Liceo.—Hem rebut una revista en castellá de la trilogia de D. Víctor Balaguer y D. Felip Pedrell, *I Pine-nei*, ultimament estrenada en aquest teatro.

Y com nostre crítich musical hi está conforme en tots sos extrems y apreciacions, per mes que—com hem dit—está escrita en castellá, la publicarem en lo número próxim.

Desde ara donem las gracias á l' anónim remitent.

Tivoli.—Un altre filon de plens á vesar se li presenta á 'l simpátich é inteligent empresari Sr. Alegria, ab la pantomima de gran espectacle, titulada: *Le Carnaval sur lo glace*.

Coneguda la manera característica que distingeix á la mentada empresa, podem assegurar tirará la casa per la finestra.—A DE LA FLORIDA.

Novedats.—La obra darrera estrenada, és *El hombre del organillo*, drama d' emocions fortas que demostra la disposició de l' autor francès de l' original y 'ls coneixements escénichs de D. Joseph M.ª Pous que l' ha arreglat á nostra escena.

L' argument és molt interessant: casi no 's comprén ab una sola representació; de tal manera que s' hi ha de anar altra vegada.

Es obra de situacions dramáticas que no sempre resultan justificadas, per lo qual en certs moments adoleix de certa pesadés.

Pero com l' assumpto interessa, y dona lloch á moviment escénich, agrada y proporciona aplausos en los moments mes ben combinats.

La execució és bastant esmerada, enduhense'n la palma la dama Sra. Mena, y 'ls Srs. Buxens, que en lo protagonista 's distingeixen molt, Piera—que ha dirigit ab acert los ensaigs—Bizzo y Cosmos.

L' autor Sr. Pous va ser cridat á las taulas junt ab los intérpretes de la seva obra.—P.

Eldorado.—Segueix lo quart *Portfolio* donant entradas á la empresa y aplausos á la companyia.

S' ha estrenat una sarsuela en un acte y quatre quadros, de 'ls Srs. Alonso y López del Toro, titulada: *La macarena*.

Ha sigut ben rebuda de 'l públich y repetits alguns números de música.

Granvia.—S' ha inaugurat la de Carnaval ab sarsuela gran, dirijida pe 'l Mtre. Pérez Cabrero y 'l senyor Huervas.

Per ara porta representadas *La bruja* y *Marina* que han sigut molt aplaudidas per la acertada direcció de 'l mestre, y per la justa execució de 'ls artistas.

CORNUT Y PAGÀ 'L BÉURER ó un abús oficinesch

Avuy que, gracias á Dèu y á 'l regionalisme, tenim un Ajuntament desitjós de s'er un bon administrador de la

ciutat, creyem útil parlar d'un fet senzillíssim y en sí de poca importància; pero ab lo qual n'hi ha prou per donar una idea de lo que és lo rutinari sistema seguit en las dependencias municipals.

Ab motiu de las operacions de la *quinta*, de la odiosa *quinta* que únicament lo regionalisme podrà abolir quant l'hora arribi, s'han enviat á ls minyons de 19 anys unas papeletas pera que 's presentin á la respectiva tenencia d'alcaldia *con su fe de pila*. Los joves que han correspost á lo previngut en l'avis s'hi han presentat, ó no poguent ells los seus pares, bastants sense la *fe de pila* per no tenirla en son poder.

En previsió d'aquet cas, en la tenencia hi ha uns impresos (y á ls que no hi portan la *fe de pila* ls n'entregan un dientlos que ells mateixos vegin á la parroquia ahont los hi posaran la fetxa de l'bateig de l'minyó, y que després la retornin plena y diligenciada á la propia oficina de la tenencia.

Ja tenim á l'minyó ó á l'seu pare, anant cap á la parroquia, y un cop allí presenta l'imprés, li omplan ab los noms que constan en la partida inscrita en lo llibre de batismes de l'any 1882 que, per estalviar-se feyna, tenen ja preparat demunt de la taula; hi escriuen tretze paraulas y la retornan á l'interessat dientli:

—Si es servit: un ral.—

Y ja tenen á l'próxim *quinto* ó á l'seu encarregat ficantse la mà á la butxaca, treyntne cinch *perros chicos*, ficantshi l'imprés diligenciat y despedintse, tornar-se'n á la tenencia pera ferne entrega á aquell bon empleat (que acostuma á no sèr catalá) á fi de deixar comprobat que consona la fetxa de l'naixement de l'minyó ab la que l'cap de casa havia consignat en la fulla d'empadronament.

Resumint: primer, un municipal porta á l'domicili de l'minyó la papeleta per' que 's presenti á la tenencia.

—Primer viatge.—

Segon: lo *presunto quinto* ó una persona de la casa va á la tenencia.—Segon viatge.—

Tercer: aquella mateixa persona va á la iglesia ab l'imprés buyt.—Tercer viatge.—

Quart: lo retorna á la tenencia bo y arreglat.—Quart viatge.—

Quint: un cop llest y sense que ningú li torni l'ral encara que no vulgui mes comedia, se'n va á casa seva de ahont no hauria d'haverse mogut, poguent exclamar ab rahò sobrada:

—Per aquets viatjes no he hagut de menester auforjas.—

Y després de ferlos y de pérdrer temps y tal vegada algun quart de jornal per convertirse en servidor de ls empleats á qui en part ell mateix paga per' que l'serveixan com es degut, li queda la satisfacció de preguntarse:

—¿No hauria estat mes senzill haver enviat á l'municipal desde la tenencia á la parroquia ab los impresos buyts á fi de que 'ls omplissen, retornantlos á l'mateix municipal? ¿No és cert que fentho aixís no 's molestaria á l'públic ni se li treurían bon número de rals de la butxaca?

U. C. B.

La ley d'accidents de l'treball

III

La catástrofe de Pont de 'n Vilumara.

Un de ls fets mes lamentables de quants se'n registren en los anys de las desgracias sobrevingudas á ls fills de l'treball, acaba de ocorre aprop de Manresa. Moltes families obreres vesteixen avuy dol per haverse derrumbat gran part de la fàbrica ahont en lo poble de Pont se guanyaban la vida infinitat de treballadors que han trobat la mort entre las runas de l'casal que 'ls alimentaba.

La consternació és gran; la tristor, immensa; l'estat de l'poble, digne de llàstima.

Mentres elevem nostra pregaria á l'Cel per las ánimas de ls morts; mentres conforta l'ànim l'auxili que 's presta á tantas personas com han quedat desgraciadas pe'l tremendo contratemps; mentres aplaudim lo socorro humanitari de autoritats y particulars en favor de ls ferits y de las families de ls morts; mentres elo-

giem á l'Govern per apressurarse á donar á aqueix possible desventurat una quantitat respectable de l'fondo comú de calamitats públicas, es dir, de l'fondo general de l'mutualisme espanyol; mentres 'ns satisfá que 'ls amos de la fàbrica enrunada s'apressurin també á indemnizar á ls obrers vius y á las families de ls morts á tenor de la ley, és precis no olvidar que, gracias á aquesta, l'socorro d'indemnissació ha vingut immediatament (cosa que potser en altre cas no hauria succehit) en virtut de la sabia y ben pensada ley d'accidents de l'Sr. Dato.

No coneixem á ls propietaris de la fàbrica qual caldera acaba de explotar sembrant tanta desgracia y tantas victimas, ni sabem si tenian assegurats á ls seus obrers en alguna companyia; pero no vacilem en assegurar que aixís com avans de l'any 1900 certs amos no s'haurían donat pressa á pagar á ls obrers y á las families perjudicadas per la explosió—perque á sèr egoistas ó avaros y de cor dú, haurían esperat reclamacions y sostingut plets y regatejat si 'n donarian mes ó menos, tant ó quant,—ara ab la previsora ley Dato que afortunadament rejeix, es obligatori donarne part á l'autoritat, podentho fer l'obrer si á las 24 horas de l'fet no n'ha donat lo patró, y ha de ferse prompte l'pago de las indemnissacions consignadas en tan sabia y saludable ley, porque de lo contrari basta un senzill judici verbal que las personas interessadas poden interposar ab caràcter de pobre, pera que ls tribunals condemnin á la immediata entrega de las quantitats corresponents.

Se diu que l'Sr. Jover ha fet ja efectiva la indemnissació respectiva á las families de las victimas de la seva fàbrica, ab arreglo á la ley d'accidents de l'treball: per qual acte de desprendiment y delicadesa haurá contribuít á aminorar las immediatas conseqüencias de tan horrorós conflicte. Pero és forsos reconèixer que en casos com lo present, és quant se manifesta en major grau la oportunitat de l'pensament de l'exministre de la Gobernació de l'Sr. Silvela, que en poch temps d'estar en las alturas gubernamentals va fer mes ell sol en be de la justa causa de la classe obrera, que molts de ls seus predecessors y successors en lo departament de l'Interior desde l'Poder central.

Segurs estem que en lo present cas alguns treballadors de ls que fa uns dos anys en la ciutat de Manresa, propera á l'lloch de l'actual desastre, van anar á véurer la entrada de D. Eduardo Dato quant vingué á Catalunya á estudiar la qüestió obrera sobre l'terreno, dins de las mateixas fàbricas ahont reventan á voltas las calderas per ineptitud de ls maquinistas ó per dissidia y ¡quí sab si mal cor de industrials egoistas en extrem y poch considerats envers los que ab son treball manual los enriqueixen; segurs estem de que si varen saber apreciar la gran voluntat de l'ministre, l'eloiarían avuy desde l'fondo de sa conciencia agraïda, pensant que á ell y á sas sabias ideas en ley convertidas, deuen ara l'cobro de la indemnissació, com ho estem també de que si algun és de ls que, mal aconsellats, varen xiutarlo, sentirán recansa y remordiment interior á l'recordar que á l'home de intenció recta, objecte allavors de las sevas iras, han d'agrahir ara l'socorro y auxili material ó metálich que se 'ls entra per las portas de sa casa.

No duptem tampoch que l'Sr. Dato, verdader pare de la classe treballadora, deplora com lo qui mes la horrosa desventura de Pont de 'n Vilumara, y coneixent sa noblesa de miras, pensen que, á ser ell ministre, l'auxili de Madrit hauría estat major que l'destinat pe'l govern: no duptem que aquesta immensa desgracia de tot un poble ensenyará á ls amos á assegurar á tots los treballadors; y per últim, esperem que, sabent tots calcular que la gran suma que importa l'gran número de victimas de l'treball, mortas en sa major part, los fará comprendre que no és lògich assegurarlos en societats explotadoras de la desgracia, preferint, per lo tant, las que 's basan en la mutualitat y la germanó verdadera.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

LAUREANO BORAU

¿Quí és en Borau? Donchs és en Sucre, un jove artista, entussiasa pe l'treball de pantomima, á l'que 's dedica ab un profit y ab una constancia tan grans com la seva afició y l'seu talent.

En Sucre té una bona qualitat, que consisteix en una

expontaneitat extraordinaria. No és ben apreciat, perquè fins ara no ha tingut ocasió de ferse conèixer sino en locals de poca importància; però així precisament és causa de que nosaltres que, sempre que veyem artistes notables encara que demostrin son mèrit y sas condicions en modesta esfera, sentim satisfacció en posar de relleu las qualitats de tots los que á l'art escénich se dedican, creyem fer un bé parlant de 'l jove Borau á qui no coneixem personalment; perquè s' ho mereix y per animarlo á seguir la via empresa, ab la esperansa de que, si persevera y no's malmet, ab lo temps, en compte de trobarse en lo petit Cinematógrafo Farrusini de 'l Paralelo ahont se véu aplaudit en produccions com *La vieja maldita*, *Esposo y parricida* y *La batalla de Bel-fort* per exemple, ocupará ab justícia lloch preferent en companyias importants, no propiament de pantomima, sino ¡quí sab si de declamació en nostres teatros!

Tot podria ser, puig en Sucre té talent y especials dots per arribarhi.—P.

EPITALAMI

Las noccs del amor (1)

I

Un jorn s'enmaridaren
aucells y papallons
y ¡quin burjit que feyan
ab sas aletas d'or!
Quant pel boscam corrian
corrian plens de goig
creyent que's celebraban
las noccs del amor.

II

Quant dalt d'una olivera
cantaba un rossinyol:
no, no: no son aquestas
las mes hermosas, no:
haveu d'anar al temple
al temple de 'l Senyor,
que allí sí que's celebran
las noccs del amor.

III

Per' xó en lo presbiteri
s'hi acoplan plens de goig
aucells de ricas alas
papallonetes d'or,
y al repará ab los nuvis
lo cel s'alegra tot
y beneheix ab joya
las noccs del amor.

ANGEL RIUS Y VIDAL.

Secció oficial

Montepio Catalá. — *Presidencia.* — Acor-dado en Junta General de ayer, 19 del corriente, abrir una suscripción voluntaria entre los asociados, para allegar fondos con destino á las atenciones de esta Asociación, se invita á todos ellos á contribuir al resultado de la misma, y esta Presidencia confia que se servirán entregar las cantidades que deseen á los delegados por ella para fomentar la suscripción, ó remitirlas al domicilio social, calle de Mun-taner, 112, 4.º, 1.º

Barcelona 20 Enero 1902.

José M.º Pous.

(1) Posat en música pera coro de tiples y orga, per don Modest Vidal.

Saló de descans

Avuy s'ha d'estrenar en lo teatro Catalá 'l drama de D. Ignasi Iglesias *El cor del poble*. Es la primera producció d'importancia que's posa durant la temporada actual. En lo número vinent publicarem la revista de aquesta producció.

— Ha comensat á treballar ab éxit en lo teatro Nou la companyia dramática de D. Miquel Cepillo, organizada ó contractada per l'actiu y entés empressari D. Miquel Pigrau. Lo drama *Los dos pilletes*, obté tants ó mes aplausos que quant s'estrená en Novedats.

— Com saben nostres lectors se troba en nostra capital 'l *Orfeo Pamplonés* que ha fet conèixer lo mèrit y la justa fama de que vingué precedit, presentantse en lo teatro de Novedats, ahont ha demostrat lo molt que val. Felicitem á tots los orfeonistas y á 'l seu director, desitjantlos que 'l sia grata la estada entre nosaltres.

Imp. de Ramón Pujol - Tallers, 45.—Barcelona.

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

❁ JUAN AYÑÉ ❁

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

En esta casa se halla de venta la obra de gran éxito

A PAÍSES DESCONOCIDOS

Precio de los principales números de música:

Terceto de los Polismans. . . . . 2 ptas.

Duo de los carteros. . . . . 2'50 »

Coro las Violetas. . . . . 2'50 »

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

La Previsión y Banco Vitalicio de Cataluña

Compañías de seguros sobre la vida, reunidas

GARANTIAS

CAPITAL SOCIAL. . . . . Ptas. 15.000,000
RESERVAS. . . . . » 9.800,634

Capitales asegurados desde la fundación de las compañías hasta 30 de Junio de 1898. . . . . » 211.278,772'82

Pagado por siniestros, pólizas vencidas y otros conceptos hasta igual fecha. . . . . » 14.471,501'55

Esta Sociedad se dedica á constituir capitales para la formación de dotes, redención de quintas y demás combinaciones análogas, rentas vitalicias inmediatas ó diferidas y seguro de capitales pagaderos á la muerte del asegurado.

REPRESENTACIONES EN TODA ESPAÑA

Domicilio social: Ancha, 64.—Barcelona

LA CANSÓ DE 'L TAPER

Coro á quatre veus, tenora y tamborino

PER

MODEST VIDAL

Composició que obtingué 'l premi ofert per l' Escut Emporít en lo certamen celebrat á La Bisbal.
Se ven á casa l' autor, Consulat, 15, Barcelona.

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO
Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, núm. 24.—BARCELONA